Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35054
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

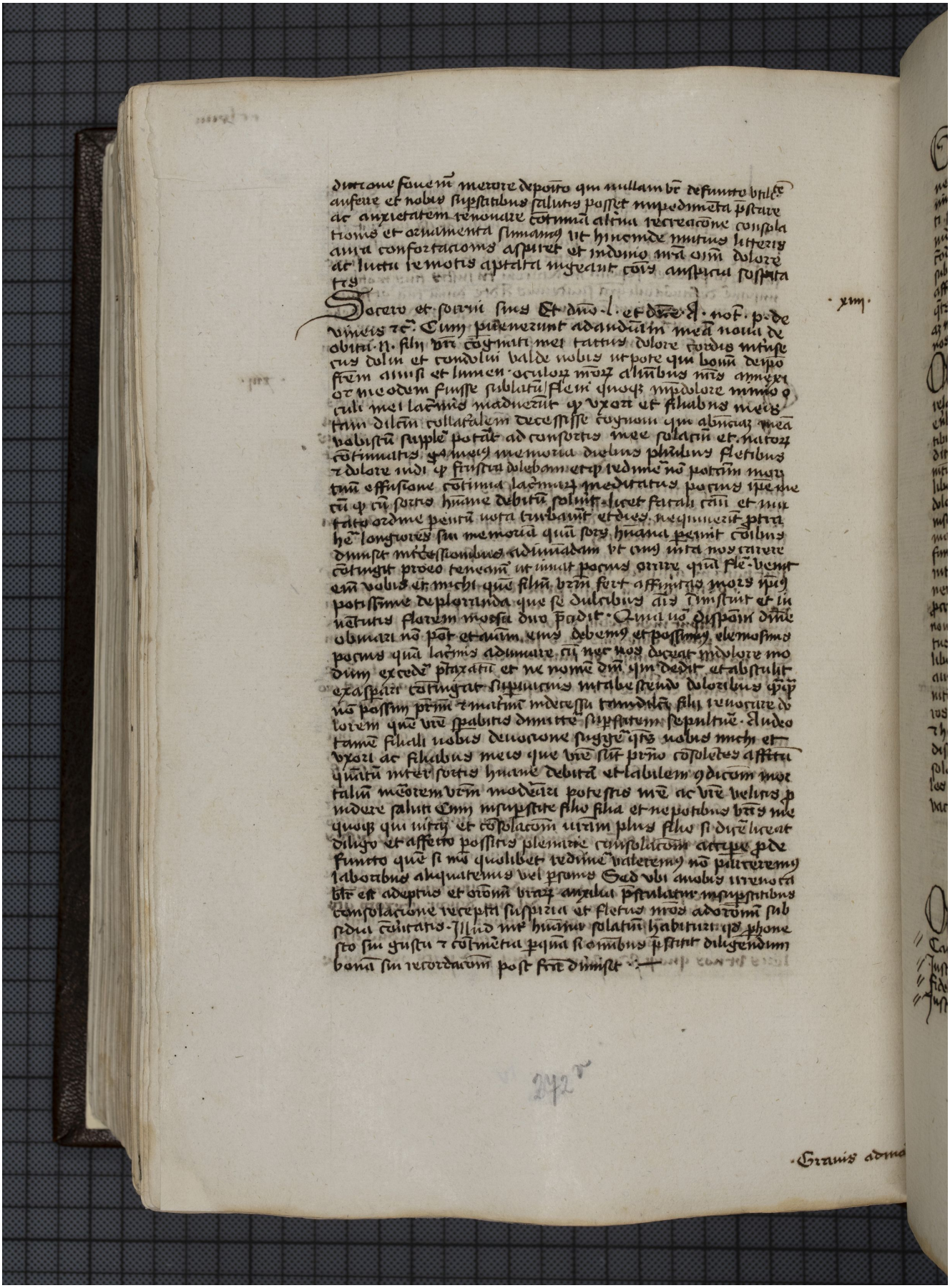

dictione fauces meroore deporto qm nullam br defuncto bnlce
auferre et nobis suspitibus salutis posset impedimenta pstare
ac anxietatem renouare cotinua atrina recreatione consola
tionis et adiumenta simamq ut hinc inde mutuis litteris
amica confortationis aspirent et indumo mrē omm dolore
ac luctu remotis aptata ingerant cotis anstitia sospita
tis

Socero et soroni suis Et dno. l. et dne. R. not. p. de
vineis rc. Cum pueneriunt adaudiam mea noua de
obitu. ff. filij vri cognati mei tantus dolore cordis mise
ruis dolm et condolui valde nobis ut pote qm bonū despo
ferem amisi et lumen oculoz mōz alimbus mis amaxi
or nicodem fuisse sublatū flem quoq; impdolore mmo o
culi mei lacrimis madiuerunt q uxor et filiabus meis
tam dilcm collatalem decessisse cognouo qm alioquiz mea
valitudo suple potat ad comfortis mee solatiū et. matoz
cotinuitis q mecq memoria diuius phiuius fletibus
r dolore indi q frustra dolebam et rep redime nō potrim mor
tis effusione cotinua lacrimarq meditatius pacius ipse me
cū q cū sortis humane debitū solui. licet fortali cōii et mu
tato ordine penitū iota turbamur et diuis. requiuerit ptra
he longiores sui memoriā quū sors humana pmit cotibus
dimisit mōstionibus adiuuadam vt omq intra nos retinere
cotingit proeo teneam ut iuuat pacius oriri quū fle. vent
eis vobis et michi quū filia vrā fort affinitis mors ipsq
potissime deplorianda que se dulcibus aiis cimstiuit et in
uetuis flaxem moesta duo fadit. Quia nō disposui dme
obiuari nō pot et auim. xiuq debemq et possimq elemosina
pacius quā lacrimis adiuuare ti nec nos decuat in dolore mo
dium excede ptaxatū et ne nome dni ipm dedit et abstulit
exasperi cotingat supiuiens mtabestendo doloribus quū
nō possim prim r multum mderessu tamdiū filij r uenorie do
lorem quē vite spabitis dimittē supstatem sepultuē. Audeo
tamē filiali nobis denotione suggere ipis nobis michi et
uxori ac filiabus meis que vite sit prino cōpletes affitu
quātū inter sortis humane debitū et labilem g dicum mor
talium mēorem vrm moderari potestis mē ac vite velitis p
iudere salui. Cum inpuptite filio filia et nepotibus vrīs me
quoq qui iuiq et cōpiacum utrim plus filio si diē liceat
diligo et affectio possitis plenitie consolicum atque pde
functo quē si nō quilibet redime iuiteremq nō pluireremq
laboribus aliquatenus vel pcuo. Sed vbi amobis iuiremoti
bis et adeptus et oium vitaq amicui pstulatur inpuptitibus
consolatione recepti suspiria et fletus mōz adoriū sub
sedui cuitatis. Illud mē huiusmi solatiū habituri: qd phone
sto sui gustu r cōtmētia pqui si omibus pstitit diligendum
bonū sui recordatum post fine dimisit.

272v

Gratis adm